

ส่งออกไป

วันหนึ่ง พระเยซูทรงเรียกศิษย์ใกล้ชิดทั้ง 12 คนเข้ามาพร้อมหน้าพร้อมตา

ลูกา 9:1-2

ทรงให้ฤทธิ์เดช และอำนาจเหนือผีร้าย ทั้งให้รักษาโรคต่าง ๆ
อย่างพระองค์ด้วย

“ทรงให้พวกเราทำอย่างพระองค์เลย!”

“เราจะต้องทำให้สำเร็จตามที่พระองค์ทรงใช้ไป”

หน้าที่ของพวกเขาคือ ออกไปประกาศเรื่องแผ่นดินพระเจ้า ให้คน
กลับใจจากบาป มาหาพระองค์ และรักษาคนป่วยให้หายจากโรค

คำสั่งก่อนออกไป

ก่อนที่จะพวกศิษย์จะออกไปประกาศและรักษาโรค

พระเยซูตรัสสั่งว่า

“อย่าขนสิ่งใดไปในการเดินทาง ไม่ว่าจะเป็นม้าเท้า ยาม หรือเงิน และไม่ต้องเอาเสื้อไปสองตัว”

อ้าว ... ทำไมพระเยซูทรงสั่งเช่นนั้น

ลูกา 9:3-6

“ถ้าเจ้าเข้าไปพักในบ้านไหน ก็อาศัยในบ้านนั้นจนกว่าจะจากไป”

“ขอรับ... ไม่เที่ยวไปบ้านโน้นบ้านนี้” ศิษย์คนหนึ่งรับคำ

“อีกอย่าง... หากในเมืองไหนไม่ต้อนรับ เมื่อจะออกจากเมืองนั้น ก็ให้สะบัดผงออกจากเท้า เป็นพยานต่อต้านพวกเขาด้วย”

ทุกคนรับว่าจะทำตามนั้น

แล้วพวกเขา ก็ออกไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ

ประกาศข่าวดี และรักษาคนป่วยให้หายโรค

อยากพบพระเยซู

เรื่องราวที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน ในเมืองต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับพระเยซูไปถึงหูของเฮโรดซึ่งเป็นเจ้าเมือง “เจ้าว่าอย่างไรนะ? ท่านเยซูรักษาโรคของประชาชนให้หายอย่างนั้นหรือ?”

“ขอรับ ... และยังทำให้คนฟื้นจากความตายด้วย

“โอ... มีคนที่ทำการอัศจรรย์อย่างนี้ด้วยหรือ? ไม่น่าเชื่อ”

“ชาวเมืองบางคนก็ว่า “ท่านเป็นยอห์นเป็นขึ้นมาจากตาย” บางคนว่า”เป็นท่านเอลียาห์มาปรากฏ”

ลูกา 9:7-9

“แล้วท่านล่ะ ว่าเป็นใคร เป็นผู้กล่าวคำโบราณกลับเป็นขึ้นมาใหม่ขอรับ?” ข้าราชการคนหนึ่งถามขึ้นมา

“อืม... แต่จะเป็นไปท่านยอห์นไปได้อย่างไร?

ก็ข้าเพิ่งตัดหัวท่านยอห์นไปไม่นานมานี้

น่าสนใจจริง ๆ ข้าจะต้องพบท่านเยซูผู้นี้ให้ได้....” เฮโรดสัญญา กับตัวเอง

ตามติดพระเยซู

จำได้ไหม พระเยซูทรงส่งพวกศิษย์ของพระองค์ออกไปประกาศ และรักษาโรค พอพวกเขากลับมา ก็ตื่นเต้นกันใหญ่ เล่าให้พระองค์ฟังว่า พวกเขาไปเจออะไรกันบ้าง แล้วพระเยซูก็ทรงพาพวกเขาไปที่สงบ แต่... การอยู่ตามลำพังของพระเยซูกับพวกศิษย์เหมือนจะเป็นไปไม่ได้ เพราะมีคนรู้ว่า พระองค์ทรงไปที่ไหน “พวกเรา ตามพระองค์ไปซิ... ที่เมืองเบธไซดา”

ลูกา 9:10-11

“ตกลง รีบไปเลย ไม่งั้นพระองค์อาจไปที่อื่นต่อ”

เมื่อพวกเขาพบพระองค์ต่างดีใจกันยกใหญ่ พระเยซูทรงต้อนรับพวกเขา และทรงสอนเขาเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า เวลาพระองค์เล่าเรื่องนั้น ทุกคนจะตั้งใจฟังมาก พระองค์ทรงสอนไปเรื่อย ๆ พวกเขาไม่รู้ตัวกันเลยว่า ไปๆ มาๆ ก็ใกล้ค่ำแล้ว ....

ขนมปังกับปลา

อีกไม่นานจะมีดี แต่ยังไม่มื่ออะไรตกถึงห้อง ทุกคนต้องเดินเท้ากลับบ้านกัน จะหาอย่างไรดี ศิษย์ของพระเยซูกล่าวขึ้นมาว่า "ขอท่านส่งผู้คนไปตามบ้านเรือนแถวนี้ พวกเขาจะได้พัก และมีอาหารกิน เพราะเราอยู่ในที่ๆ ไกลเมืองมาก"

ลูกา 9:12-13

เป็นคำแนะนำที่ดูเหมือนใช้ได้ แต่..ศิษย์ของพระองค์กำลังจะโยนภาระใหญ่ไปให้ชาวบ้านแถบนี้ ซึ่งพวกเขาก็น่าจะอยู่ในหมู่ประชาชนเช่นกัน พระเยซูตรัสว่า "ท่านนั้นแหละ จงเลี้ยงอาหารพวกเขา" "โอ้ ท่านอาจารย์ ตอนนี้เรามีเพียงขนมปังห้าก้อน กับปลาสองตัว จะมีพอเลี้ยงก็ต้องไปหาซื้ออาหารมาให้พวกเขาทั้งหมด" พวกเขาก็รู้ว่า ถ้าไปซื้อจริง ๆ ไม่ง่ายเลย ต้องไปไกล ต้องหาร้าน ... โอ้ ไม่มีทางเป็นไปได้ กว่าจะชนกลับมาอีก คนตั้ง 5000 คน ไม่นับผู้หญิงกับเด็ก เป็นหมื่นเซียนะ จะหาอย่างไรดี ?

ยิ่งแบ่งยิ่งเยอะ

การออกไปหาอาหารให้คนหลายพันคนในเวลาเช่นนี้ เป็นสิ่งที่เป็นไม่ได้ ทั้งเงินไม่พอ ไม่มีร้านให้ซื้อ แต่พระเยซูทรงทราบว่า จะทรงทำอะไร จึงตรัสว่า "ให้คนนั่งลงเป็นกลุ่มเสียก่อน กลุ่มละประมาณ 50 คน"

ทุกคนก็ทำตามทันที พวกเขาคิดว่า น่าจะมีอะไรอัศจรรย์เกิดขึ้นเป็นแน่ อยู่กับพระเยซู ทุกอย่าง เป็นไปได้หมด...

ลูกา 9:14-17

เมื่อทุกคนนั่งแล้ว ก็ทรงรับขนมปัง 5 ก้อนกับปลา 2 ตัวที่มีอยู่ ทรงขอพระพรจากพระเจ้าต่อหน้าคนทั้งหลาย จากนั้นก็ทรงหักแบ่งขนมปังและปลา...

อะไรกันนั้น...?? ยิ่งหัก ยิ่งมี ยิ่งแบ่ง ยิ่งเยอะ ปลาตัวเท่ากัน ขนมปังก้อนเท่ากันด้วย!

พระองค์ทรงส่งอาหารเหล่านั้นให้ศิษย์ออกไปแจกคนที่นั่งอยู่ อิ่มมาก ... อิ่มทุกคน...ยอดมาก ยังเหลืออาหารอีกด้วย ...

ตั้ง 12 กระบุง!

เราเป็นใคร?

หลังจากที่ทรงเลี้ยงคนมากมายไปแล้ว พระเยซูก็ทรงกลับมาอยู่กับเหล่าสาวกตามลำพังก็เช่นเคย มีการคุยกันเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นมา แล้วพระเยซูทรงถามขึ้นมาว่า “พวกท่านได้ยินไหมว่าประชาชนพูดว่าเราเป็นใคร?”

“ได้ยินขอรับ โห.. เขาพูดถึงพระองค์กันทั่วไปหมด”

ที่จริง **พระเยซูทรงทราบที่เขาพูดกันทั้งสิ้น....**

ลูกา 9:18-20

คนหนึ่งเ็นพวกศิษย์กล่าวว่า “พวกเขาว่า พระอาจารย์เป็นยอห์นผู้ให้บัพติสมา บางคนว่าท่านเป็นเอลีอาห์

และยังมีคนว่าท่านเป็นผู้กล่าวคำสมัยก่อนที่กลับเป็นขึ้นมาใหม่” พระเยซูทรงพยักหน้า แล้วถามพวกเขาว่า

“แล้วพวกท่านคิดว่า เราเป็นใครกันล่ะ?” เปโตรตอบอย่างไม่ลังเล **“พระองค์คือพระคริสต์ ผู้ที่พระเจ้าทรงเจิม! ขอรับ”**

บอกล่วงหน้า

หลังจากที่เปโตรได้กล่าวว่า พระองค์คือพระคริสต์ ผู้ที่พระเจ้าทรงเจิม พระเยซูก็ทรงสั่งว่า อย่าไปบอกให้ใครรู้เรื่องนี้แล้วพระองค์ก็ตรัสอย่างหนึ่งที่ทำให้ศิษย์ทุกคนตกใจมาก วันนั้น พระองค์ทรงเรียกพระองค์เองว่า บุตรมนุษย์

“พวกท่านรู้ไว้นะว่า บุตรมนุษย์จะต้องทนทุกข์หลายอย่าง คนที่จะปฏิเสธ ไม่ยอมรับบุตรมนุษย์ ก็คือ พวกผู้ใหญ่โตในเมือง หัวหน้าปุโรหิต และเหล่าธรรมาจารย์ ในที่สุด พวกเขาจะประหารชีวิตบุตรมนุษย์

แต่..ในวันที่สาม พระเจ้าจะทรงให้ท่านเป็นขึ้นใหม่!”

ลูกา 9:21-22

จะมีการตายเกิดขึ้น! อันนี้พวกศิษย์ได้ยินเต็มหูแต่ก็จะมี การเป็นขึ้นมามีด้วย ! อันนี้ เกือบไม่มีใครสนใจฟังเลย เพราะคำว่า **ตาย** ทำให้พวกเขาตกใจมาก....

กางเขนที่ต้องแบก

แล้วพระเยซูตรัสต่อไปว่า “หากใครต้องการตามเรามา เขาต้องปฏิเสธตัวเอง รับกางเขนของตนแบกไปทุกวัน และตามเรามา”

คนที่ต้องการดำเนินชีวิตตามพระเยซูจริง ๆ ก็ต้องปฏิเสธตัวเอง แยกทุกวัน ยังต้องรับกางเขนของตน แบกมันทุกวันแล้วจึงตามพระองค์ไป ทำไมต้องทำอย่างนั้น?.....

ลูกา 9:23

พ่อแม่หาเข้ากินคำ	หนุอ้าไม่เคยใส่ใจ
แต่เมื่อได้ยินว่า”ให้	รับไว้ กางเขน แบกตาม”
หนุอ้าไม่รอแม่ชวน	ทำด้าน โดยไม่ต้องถาม
หนุอ้าเข้าช่วยแบกหาม	ขายของช่วยด้วยเต็มใจ
เธอรับภาระแม่หนัก	ด้วยรักด้วยความสดใส
ช่วยแบ่งช่วยรับทำให้	พระทัยพระเจ้ายินดี

ยอมเสียแล้วจะได้

พระเยซูตรัสต่อไปว่า “เพราะใครจะเอาชีวิตของตนรอด คนนั้นจะเสียชีวิต แต่คนที่ยอมเสียชีวิตของเขาเพราะเห็นแก่เรา เขาจะได้ชีวิตรอด”

ลูกา 9:24

คำนี้ล้ำลึกและง่ายในเวลาเดียวกัน

นี่เป็นเรื่องของการที่เราต้องเลือกระหว่างสิ่งที่โลกให้ กับสิ่งที่พระเจ้าจะให้ เราต้องเลือกว่า เราจะเชื่อ ให้พระเจ้านำพาชีวิตของเรา หรือเปล่า...

การได้ที่ไม่คุ้ม

พระเยซูยังตรัสอีกว่า “เธอจะได้ประโยชน์อะไร หากได้
สิ่งของ สิ้นทั้งโลก แต่ชีวิตต้องสูญเสียไปเพราะจะได้
ประโยชน์อะไรเล่า ถ้าเขาได้ของทั้งโลก แต่ต้องเสีย
ตัวเองไป”

ลูกา 9:25

คำนี้ล้ำลึก และง่ายในเวลาเดียวกัน เราจะเอาคำอธิบายแบบดีดี
เพื่อน ๆ ครับ สมมติว่า เรา.....ได้ทุกอย่างที่คุณแม่ซื้อให้
เราดีใจกับของนั้น แต่เรารักมันจนลืมคุณแม่ของเรา... มันจะมี
ประโยชน์อะไร?

เรามีเยอะแยะ มีเกมมากมาย เรามีมาก มาก มาก มีเหมือนๆ
คนอื่น แต่หากเราไม่สนใจสิ่งสำคัญของชีวิตเรา เพื่อให้เราได้
ชีวิตแท้จริง ทั้งโลกนี้และโลกหน้า

ก็น่าเสียดายเหลือเกิน!

อายเราไหม?

“ใครที่รู้สึกอายเพราะเราหรือถ้อยคำของเรา บุตรมนุษย์ก็
จะมีความอายในตัวเขาเมื่อพระองค์จะเสด็จมาในสงาราศี
ของพระองค์ ของพระบิดา และเหล่าทูตสวรรค์ รู้ไหม
บางคนที่ยืนตรงนี้จะได้เป็นอาณาจักรของพระเจ้าก่อนจะ
ตาย” พระเยซูตรัส

ลูกา 9:26-27

คิดถึงตอนเราายที่จะบอกว่า เราเป็นคริสเตียน
อายที่จะบอกเพื่อน ๆ ว่า เราอ่านพระคัมภีร์ เพียงกลัวว่าเพื่อน
จะไม่คบเราอีกไหม?

เราายที่จะขอบคุณพระเจ้าก่อนกินอาหารต่อหน้าเพื่อนไหม?

เราายที่จะเขียนลงไปว่า เป็นคริสเตียนในใบสมัครงานหรือเปล่า
วันที่เราายขอพระเจ้าทรงอภัยเรา และเราจะไม่อายอีกต่อไป

สหายทั้งสอง

แปดวันต่อมา พระเยซูทรงพาเปโตร ยอห์น และยากอบขึ้นไปบนภูเขา เพื่อจะอธิษฐานด้วยกัน และขณะที่อธิษฐานกันไปอยู่นั้นเอง พวกเขาก็ง่วงนอน แต่แล้ว ก็มีสิ่งประหลาดเกิดขึ้น! เพราะพระพักตร์ของพระเยซูเปลี่ยนไป *เสี้ยวคลุมของพระองค์ก็ขาวขึ้น ขาวขึ้นสองประกายราวไฟแวบแปลบปลาบ!!* ตาพวกเขาสว่างแล้ว.....

ลูกา 9:28-32

พระเยซูก็ไม่ได้อยู่คนเดียว มีอีกสองท่านมาสนทนากับพระองค์ คือท่านโมเสส และท่านเอลียาห์ ทั้งสองนั้นก็มีความศักดิ์สิทธิ์มากด้วย ทั้งสามสนทนากันถึงการจากไปของพระองค์ ถึงสิ่งที่พระองค์จะทรงกระทำให้สำเร็จในเยรูซาเล็ม ซึ่งจะเกิดขึ้นอีกไม่นาน

“เกิดอะไรขึ้นนะ?” ศิษย์ทั้งสามคิดในใจ มองหน้ากันเล็กน้อย!

ลูกชายที่รัก

เมื่อสนทนาไปสักพัก โมเสสและเอลียาห์ก็ทำท่าจะลาจากไป เปโตรก็ทูลขึ้นทันทีว่า “พระอาจารย์ขอรับ ดิที่เราได้มาอยู่ตรงนี้ เราน่าจะทำกระโจมสามหลัง สำหรับพระองค์ ท่านโมเสส และท่านเอลียาห์” เปโตรนี่ก็แปลก พุดอะไรออกไปไม่รู้ตัวเลย... แต่ขณะนั้นเอง ก็มีกลุ่มเมฆขาวเกิดขึ้นปกคลุมพวกเขา

ลูกา 9:33-36

แล้วพวกเขาได้ยินเสียงออกมาจากหมู่เมฆว่า **“ผู้นี้ เป็นลูกชายของเรา เป็นผู้ที่เราได้เลือกไว้ จงเชื่อฟังท่าน”**

พวกเขานิ่งอึ้ง ฟังคำนั้น และคิดว่า คงจะไม่ลืมไปตลอดชีวิตเป็นแน่... พระเยซูทรงเป็นลูกชายของพระเจ้า ทรงเป็นผู้ที่พระเจ้าเลือก เราต้องเชื่อฟังท่าน จากนั้น พวกเขา มองขึ้นมาอีกที ก็เห็นพระเยซูทรงอยู่แต่ผู้เดียว เมื่อลงมาจากภูเขา ศิษย์ทั้งสามก็ไม่ได้เล่าเรื่องที่พบเจอให้ใครฟังในช่วงเวลานั้น

เด็กผีสิง!

วันต่อมา หลังจากที่พระเยซูกับศิษย์ทั้งสาม ลงมาจากภูเขา พวกเขาก็ไม่ได้ทำตามลำพังอีกต่อไป

ประชาชนเป็นจำนวนมาก รอพระองค์อยู่ พวกเขาดีใจมากที่ได้พบพระเยซูอีกครั้ง เพราะเขาถามหาพระองค์กัน แต่ไม่มีใครรู้ว่า พระองค์ไปที่ไหน

ทันใดนั้น มีชายคนหนึ่งร้อนใจมาก ตะโกนออกมาจากฝูงชนว่า

ลูกา 9:37-40

“ท่านอาจารย์ขอรับ โปรดช่วยลูกของกระผมด้วย!

เขาเป็นลูกโทนของกระผมขอรับ เมื่อไรที่ถูกผีสิง ก็จะมีเสียงดัง ผีทำให้เขาชัก น้ำลายฟุ้งปาก โขกหัว ทำให้เขาฟกช้ำดำเขียว ทั้งตัว มันไม่ยอมออกจากเขาเลย”

“กระผมเคยขอให้ศิษย์ของพระองค์ช่วย แต่พวกเขาก็ไล่ผีออกไม่ได้ขอรับ”

“ช่วยกระผมด้วยนะขอรับ!

อำนาจยิ่งใหญ่ของพระเจ้า

พระเยซูทรงถอนพระทัย ตรัสว่า

“โอ.. ยุคนี่ เป็นยุคที่ไร้ความเชื่อและวิปลาสเสียจริง
เราจะต้องอยู่กับพวกเจ้า ออดทนกับพวกเจ้านานเท่าไรกันนี้?”
แล้วพระองค์ทรงหันไปตรัสกับชายคนนั้นว่า

“ไปเอาลูกชายเจ้ามาที่นี่”

ลูกา 9:41 -43ก

ขณะที่เขากำลังพาลูกชายมานั้นเอง ทุกคนในฝูงชนก็ตกใจกันไป
ตาม ๆ กัน เพราะผีพลักเด็กล้มลงชักรัดัน ต่อหน้าต่อตา!!

แต่.. พระเยซูได้ตรัสสั่งการาบให้วิญญาณสกปรกนั้นออกไป มันก็
ออกไปทันที.. ไม่โต้แย้ง ไม่รีรอ

ทรงรักษาเด็กชายให้หาย ทรงสงเขาคืนให้พ่อ

ทุกคนต่างประหลาดใจกับอำนาจยิ่งใหญ่ของพระเจ้า!

คำที่ไม่เข้าใจ

ยังไม่ทันที่คนทั้งหลายจะหายประหลาดใจเรื่องผีออกจากเด็ก ขณะที่พวกเขายังรู้สึกงุนงงอยู่นั้น พระเยซูได้ตรัสกับศิษย์ทั้งหลายว่า "ให้คำที่เราพูด เข้าหูพวกท่านเถิด... บุตรมนุษย์ คือเราเอง จะถูกทรยศ และถูกจับกุม"

ลูกา 9:43ข-45

เอ.. พระเยซูตรัสเรื่องนี้ทำไมนะ ในเมื่อพระองค์ทรงทำการอัศจรรย์มากมาย

เดี๋ยวอย่างนั้น เดี่ยวอย่างนี้ มีแต่เรื่องให้ประหลาดใจ ถ้าจะถูกจับกุมไป พระองค์ก็ต้องหนีได้อยู่แล้ว พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งที่พระองค์ทรงต้องการบอกเขา

และก็ไม่กล้าที่จะถามด้วย

เป็นเพราะเวลานี้ ความจริงถูกซ่อนเอาไว้จากเขา!

คนที่ใหญ่ที่สุด

วันหนึ่ง พระเยซูทรงได้ยินเสียงศิษย์ของพระองค์เถียงกันเสียงดัง
“อย่างข้าซี ถึงจะเป็นผู้นำ”

“ข้าต่างหาก ท่านนะ ไม่ฉลาดเท่าข้า”

“ที่จริงแล้ว เราน่าจะมีอะไรดีที่พระเยซูทรงเห็น จึงทรงเรียกให้เรา
เป็นศิษย์”

เสียงที่พวกเขาทุ่มเถียงกันนั้น ฟังไป ๆ ก็น่าหนักใจ

ลูกา 9:46-48

พระเยซูทรงเรียกเด็กเล็ก ๆ คนหนึ่งเข้ามาอยู่ข้างพระองค์ ตรัสว่า
“ฟังนะทุกคน ถ้าคนใดก็ตาม ยอมรับเด็กคนนี้ ในนาม
ของเราเท่ากับเขายอมรับเรา และใครที่ยอมรับเรา
คนนั้น ก็ยอมรับพระเจ้าผู้ทรงใช้เรามา
เพราะคนที่เล็กน้อยสุด คือคนที่ใหญ่ที่สุด ”

พวกเขาเข้าใจหรือเปล่านี้?

ข้างเดียวกัน

วันหนึ่ง ยอห์นหน้าตาตื่นวิ่งมาหาพระเยซู
“เป็นอะไรไป ยอห์น” เพื่อนคนหนึ่งถาม

เขาไม่ตอบ แต่หันไปหาพระเยซู เขาดูรีบร้อนมาก
“ท่านอาจารย์ขอรับ พวกเราเห็นคนหนึ่งขับผีออกโดยพระนาม
ของพระองค์”

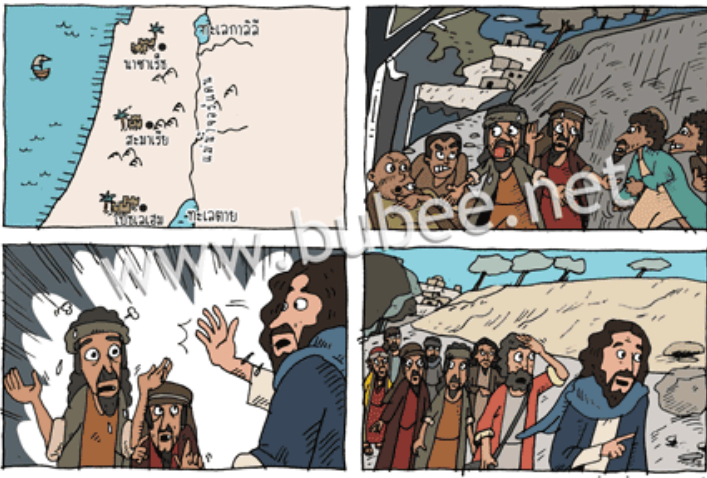

ลูกา 9:49-50

“อืมม...” พระเยซูทรงรับฟังอยู่
“กระผมเองจึงไปห้ามเข้า เพราะว่า เขาไม่ได้อยู่ในหมู่พวกเรา”
“อย่างนั้นหรือ ... แต่ไม่ต้องไปห้ามเขาหรอกนะ เพราะใครก็ตาม
ที่ไม่ได้ต่อสู้ท่าน เขาก็อยู่ข้างเดียวกับท่านแล้ว”

ไม่ถูกใจ...จะทำไม?

ใกล้ถึงวันที่พระเยซูจะถูกรับขึ้นไปบนสวรรค์ ศิษย์ของพระเยซูไม่ค่อยจะรู้ และเข้าใจเรื่องนี้สักเท่าไร พระองค์ทรงตั้งพระทัยว่า จะเดินทางไปทางใต้ เป้าหมายคือนครเยรูซาเล็ม ทรงส่งศิษย์คนหนึ่งไปล่วงหน้า ไปถึงหมู่บ้านของชาวสะมาเรีย "ท่านขอรับ เราต้องการที่พักสักแห่งหนึ่ง ให้ท่านอาจารย์พักแรมกลางทาง ก่อนที่จะไปเยรูซาเล็ม"

ลูกา 9:51-56

"จะไปเยรูซาเล็มอย่างนั้นรี? และมาขอพักที่นี้ เสียใจด้วย เราไม่ต้อนรับพวกท่าน"

คนสะมาเรีย และคนยิวไม่ค่อยจะกินเส้นกันสักเท่าไร และเมื่อยากอบและยอห์นได้ข่าวเช่นนี้ ทั้งสองก็หัวเสียยิ่งนัก ทูลพระเยซูว่า "ท่านขอรับ ... จะให้เราอธิษฐานขอไฟจากสวรรค์ลงมาเผาพวกเขา ดีไหม?" พระเยซูทรงหันมา "ทำอย่างนั้นไม่ได้ อย่าทำเด็ดขาด" แล้วพระเยซูกับศิษย์ก็เดินทางไปหมู่บ้านอื่นเพื่อค้างแรม

คนไม่มีบ้าน

หลังจากนั้น พวกเขา ก็เดินทางต่อไป มุ่งหน้าไปยังกรุงเยรูซาเล็ม
เดินไปกันเงียบ ๆ ก็มีคนหนึ่งในกลุ่ม เอ่ยขึ้นว่า
“ไม่ว่า พระองค์จะไปที่ไหนก็ตาม กระผมจะขอติดตามพระองค์
ไป”

ลูกา 9:57-58

ทุกคนหุ้มึง อยากจะรู้ว่า พระเยซูจะทรงตอบอย่างไร
“เจ้ารู้ไหมว่า หมาล้างจอกยังมีโพรงไว้อาศัย
นกในอากาศก็ยังมีรังพักนอน แต่บุตรมนุษย์ไม่มีบ้านที่จะ
วางหัวนอนด้วยซ้ำ”

เขาจะแน่ใจหรือว่า จะตามพระองค์ไป....

เริ่มแล้ว อย่าหันกลับ...

แล้วทรงหันไปหาอีกคน ตรัสว่า “ตามเรามาซิ”
เขาคคนนั้น ไม่ได้คิดเหมือนคนแรก กลับตอบว่า “ขอให้กระผม
กลับไปฝังศพพ่อก่อนนะขอรับ”
เพื่อน ๆ ครับ ถ้าพ่อยังไม่ตาย ก็ต้องรอจนพ่อตายก่อน
และพิธีการฝังศพนั้น จะต้องฝังแล้วรอให้ครบหนึ่งปี
จนกว่าจะนำกระดูกไปเก็บไว้อีก เท่ากับชายคนนี้ กำลังบอกว่า
เขาไม่ได้อยากตามพระองค์ตอนนี้

ลูกา 9:59-62

พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ให้คนตายเขาฝังตัวเองแล้วกัน แต่เจ้านะ
ให้ออกไปประกาศแผ่นดินของพระเจ้า” แม้พระเยซูตรัสดังนั้น ยังมี
อีกคนกล่าวว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าขอรับ กระผมจะตามพระองค์
ไป แต่ขอไปลาพ่ลาน้องที่บ้านก่อน” พระองค์ตรัสตอบว่า “คนที่
เอามือจับคันท่อนเพื่อจะไถนาแล้วยังหันกลับไปอีก ก็ไม่มีคุณค่าพอ
กับแผ่นดินของพระเจ้า”